

ВОГОНЬ ПРОМЕТЕЯ

Газета Дніпродзержинського державного технічного університету

Заснована у 1980 році.

№ 1 (11255) від 29 січня 2016 р.

Про головне

МОЯ ТИ РІДНА УКРАЇНО!

Двадцять століть залишило нам у спадок доленосні події минулого, які, віддаляючись, не втрачають своєї значущості та актуальності, потребує осмислення сконцентрованого в них історичного досвіду боротьби українства за свободу, незалежність, державність. До таких подій належить 22 січня 1919 року — день ухвали Акту Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки. Цій даті судилося навечно вкарбуватися в історію України величним національним святом — Днем Соборності.

Саме того зимового дня в золотOVERХому Києві під перекук дзвонів Святої Софії було ухвалено рішення про об'єднання двох, розділених історичною прірвою, гілок українського народу. В Універсалі Директорії УНР наголошувалося: «Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка».

Так, спираючись на заповітні мрії і широке волевиявлення обох частин українства, враховуючи об'єктивні історичні, політичні, духовні, правові аспекти цього тривалого й болісного процесу, постала єдина соборна Українська держава.

Оцінюючи тоді цю важливу подію, відомий український політичний діяч і публіцист Сергій Єфремов писав: «Того дня оформлено і затверджено акт поєднання двох досі порізаних частин України. Розпанахане, од віків переполовинене тіло національне зробило останній акт, щоб зростись не тільки духом, бо це давно вже зроблено, а й у політичних формах».

Проте, як відомо, тоді українському народу не вдалося реалізувати свій історичний шанс. У тих складних внутрішніх та зовнішньополітичних умовах об'єднання завершити не вдалося. Україна залишалася бездержавною, роз'єднаною етнічно, роздертою територіально, поневоленою національно.

Втрата державності знову перетворила соборність українських земель на ідеал, невітлену мрію, одвічне бажання. На щастя, ті часи для України вже минули. Твердо віримо, що назавжди.

Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної консолідації, свідченням їх динамічної самоідентифікації, становлення політичної нації.

Ідея соборності українських земель набула державного статусу, в наступні десятиліття залишалась об'єднувальним чинником програмних цілей усіх течій національно-визвольного руху.

Акт Соборності надав завершеної форми самостійній українській державі, сприяв подоланню роз'єднаності в ментальності національної політичної еліти.

Об'єднання мало і практично-політичний аспект, адже обидві держави потребували концентрації збройних сил та взаємної допомоги для захисту своїх територій від іноземного військового втручання, яке на той час набуло форми агресії.

Об'єднання УНР і ЗУНР стало моделлю цивілізованого демократичного, не експансіоністського збирання територій в єдиній суверенній державі. Етнонаціональна консолідація базувалася на таких засадничих принципах, національна консолідація базувалася на таких засадничих принципах, як історичне самоусвідомлення спільності, ідеали свободи і незалежності, добровільне волевиявлення, опора на власні політичні і матеріальні ресурси. Разом з ухваленням Універсалу про злуку УНР і ЗУНР Трудовий конгрес задекларував, що об'єднана УНР «не має й думки забрати під свою владу чужі землі».

Важливим є й факт легітимності завершального соборницького процесу, який передував Акту Злуки. Ініціатори

об'єднаної держави — Українська Національна Рада та Директорія УНР — ще 1 грудня 1918 року уклали Предвступний договір про наміри об'єднати населення і території обох утворень в одній державі.

У січні 1919 року Українська Національна Рада у Станіславі прийняла ухвалу про злуку і надала повноваження своїй делегації завершити оформлення об'єднання двох держав. Президент Ради Євген Петрушевич наголошував: «По лінії з'єднання не було між нами двох думок». І на решті завершеного оформлення Акт Злуки дістав після ухвали Трудовим конгресом. Безперечно, сучасні правники і політики повинні робити певні поправки на складні й динамічні процеси української революції, які чимало державних рішень змушували ухвалювати за спрощеною процедурою.

Об'єднана акція 1919 року залишила глибинний слід в історичній пам'яті українського народу. Свідченням того стали січневі події 1990 року, коли крізь трухляві ідеологічні лещата агонізуючого режиму ця пам'ять вибухнула енергією інтелігенції і виструнгувала живим людським ланцюгом, єднаючи Київ і Львів, Схід і Захід України.

Якщо події кінця Першої світової війни спричинили крах об'єднаних зусиль українського народу, то Друга світова війна стала катализатором збирання роз'єднаних частин України. Вони потрапили в орбіту геополітичних інтересів двох антагоністичних тоталітарних режимів.

У результаті нового перерозподілу Європи у 1939 році західноукраїнські землі були інкорпоровані до складу СРСР. Об'єднання всіх українських етнічних територій державній структурі мало і позитивне значення. Насамперед, це соціальне піднесення, промислова модернізація краю, підвищення освітнього рівня людей тощо.

Населення східних та південних регіонів теж відчувало вплив своїх західних співвітчизників. Долаючи суцільні ідеологічні заґати, їхня ментальність, культура, політичні настрої знаходили відгук сприяли національному пробудженню.

Сутнісною рисою української соборності є інтеграція етнічних земель, консолідація духовного і культурного життя, нівелювання регіональних бар'єрів. Акт Злуки насамперед був спробою ліквідації вікової роз'єднувальної межі між Заходом і Сходом України.

Унітарність нашої держави закріплена в Конституції України, а цілісність території виступає ключовим фактором її суверенітету.

Єдність і свобода роблять нас гідними нащадками наших батьків! Будемо з трепетом зберігати цей безцінний скарб! Хай береже нас усіх Господь і слава Йому за цю прекрасну країну — Україну!

С. Зборець,

кандидат історичних наук, доцент

Актуальне інтерв'ю

14 лютого світ відзначає День комп'ютерника. Чому? Мабуть, це питання чисто риторичне, адже сьогодні пояснювати, нащо нам ці «розумні машини», навряд чи варто. Без них світ вже просто не може існувати. Саме з цього почалася наша розмова з Олександром Олексійовичем Шумейком, завідувачем кафедри програмного забезпечення систем ДДТУ.

- Олександр Олексійовичу, що Ви, доктор технічних наук, професор вкладаєте у поняття «комп'ютерник»?

- Що я вкладаю в поняття «комп'ютерник»? Моя відповідь для вас може бути трохи дивною, але під цим поняттям можна розуміти тільки одне — фахівець сучасної кваліфікації. Не важливо з якої спеціальності — лікар використовує широкий спектр комп'ютерної техніки, це і томографія, і прилади УЗД-діагностики, навіть для того, щоб поміряти тиск, майже всюди використовуються тонометри з можливостями обчислювальної техніки; металург, майже, на будь-якій ланці технологічного процесу спирається на обчислювальну техніку; водій сучасного будь-якого транспорту, і автомобіля в тому числі, використовує комп'ютерний арсенал і тому подібне. Ми бачимо, що з кожним роком інформаційні технології все більше і більше входять у наше життя, тому всі ми, незалежно від нашого бажання, все тісніше працюємо з обчислювальною технікою. Тому для нашої розмови мабуть більш підходить термін ІТ-фахівець, або, жаргонною мовою, айтишник. А вже під цим поняттям можна розуміти тих фахівців, чия професійна сфера діяльності пов'язана з обслуговуванням та експлуатацією безпосередньо комп'ютерів, комп'ютерних мереж та їх можливостей. Для мене особисто — це розробка програмного забезпечення. Хотілось би зауважити, то написання програми — це важлива складова розробки ПЗ, але не найбільш складна. Кваліфікований

програміст на підприємстві як джокер у колоді карт, він може стати будь ким, його знання та вміння повинні бути не нижче, ніж головного спеціаліста даної предметної області. Пишемо бухгалтерський облік — програміст повинен все розуміти не гірше головного бухгалтера; пишемо складський облік — відповідно треба розуміти всі деталі цього процесу не гірше головного спеціаліста складського обліку і таке інше. Таким чином, айтишник, або хай буде по вашому — «комп'ютерник», це та людина, яка вміє і бажає

КРОК В МАЙБУТНЄ

швидко вчитися, розбиратися у будь-якій проблемі і знаходити розв'язок цієї проблеми.

Але, з іншого боку, «не можна обійняти неосяжне», тому підготовка майбутнього ІТ-фахівця спирається на широкий спектр різних дисциплін, серед яких вивчення

мов програмування займає далеко не перше місце. Сфера ІТ-діяльності дуже динамічна, постійно з'являються нові технології і з використанням зникає те, що донедавна було «класикою». Такі умови вимушують викладачів нашої кафедри постійно вчитися, вивчати те, що тільки з'являється на горизонті інформаційних технологій — не можна почитати на лаврах своїх знань. За останні роки декілька осіб, які виявили бажання працювати на кафедрі програмного забезпечення систем, досить швидко змінили свої бажання після того, як ознайомилися зі списком дисциплін, які треба викладати. І це проблема. У розмові про кафедру не можна не пам'янути добрим словом фундаторів — Павлюченкова Ігоря Олександровича і Крамаренка Володимира Васильовича. Завдяки їм була створена наша кафедра і її колектив.

У нашій бесіді мова йде про 14 лютого. Але окрім нашого професійного свята, це день Святого Валентина — День закоханих. Бачу в цьому глибокий символізм. Бути фахівцем — значить бути закоханим у свою професію. Жити в тому ритмі, який задає ІТ-індустрія може тільки той, хто закоханий в ІТ. Приємно зазначити, що абсолютна більшість наших студентів відповідають цьому правилу. Це великий плюс і не менший тягар для викладачів. Якщо студенти беруть участь у Чемпіонаті Світу з програмування і наша команда в області зайняла друге місце, то і вимоги у студентів до викладачів досить високі. І ми відповідаємо цим вимогам. За даними минулорічного анонімного анкетування, ні один наш випускник не сказав що він жалкує що вибрав нашу спеціальність для навчання.

- У День комп'ютерника ми приєднуємося до привітань на адресу всіх професіоналів комп'ютерної справи! Бажаємо Вам життя без особливих збоїв, надійної роботи всіх, вірених Вашою відомству електронно-обчислювальних пристроїв! Бадьорого здоров'я і відмінного настрою! Зі святом Вас, Ваших рідних та близьких!

Записала І. Орехова

Ювілеї

Літам цвісти, мов яблуневий сад і щедрим урожаєм пригощати!

Від усієї душі вітаємо з ювілеєм голову профкому ДДТУ, доцента кафедри МЧМ **Ігоря Володимировича Губарева!**

Бажаємо, щоб життя Ваше нагадувала веселку, де є неповторна харизма від червоної троянди, енергія від жовтогарячого апельсина, тепло від золотого сонця, спокій від зелені трави, безтурботність від блакитного неба, глибокі і справжні почуття від блакитних хвиль океану і стійкість від незламної фіалки! А ще – вируючого життя! Адже буття пряме і просте, як траса, Вам, Ігорю Володимировичу, з Вашою неспокоїною вдачею, не цікаве. Тож зичимо, щоб Ваша доля була сповнена незвіданих стежин і несподіваних поворотів. І щоб на кожному відрізку шляху тебе чекали приємні сюрпризи! Здоров'я Вам, наснаги, успіхів!

Говорити один одному гарні слова і бажати удачі, можна кожен день, але в День народження слова мають особливу вагу і звичайно ж, у них є особлива, чарівна сила – вони мають властивість збуватися! Так нехай збудуться наші побажання для Вас – бути щасливим, вдалим у будь-якій справі і оточеним найкращими і найкоханішими людьми!

*Працю собі не легку Ви обрали
Вона потребує, сил та тривоги,
Але Ви ніколи не шкодували
Бо праця – це доля, яку Вам дав Бог.
Радієм за Вас ми, за те що Ви з нами,
За долю щасливу, за вдачу просту.
Хай доля зорями розсиплеться на небі,
І щастя місяцем освітлює в потребі,
Нехай курличуть в небі журавлі –
Сьогодні – Вас вітають всі!*

*Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла, радісна дорога
Щасливо стелиться в житті!
Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ!*

Колектив ДДТУ

Ваше здоров'я

ЩОБ ВБЕРЕГТИСЯ ВІД ГРИПУ

Зараз якнайактуальнішою стає проблема грипу. Чому, пояснювати, мабуть, не треба, адже грип – це дуже заразне вірусне захворювання з можливістю тяжких ускладнень та ризиком смерті. Грип має симптоми, схожі з іншими гострими респіраторними вірусними інфекціями (ГРВІ), але є набагато небезпечнішим. Тому перші ж симптоми ГРВІ вимагають особливої уваги. Найчастішим ускладненням грипу є пневмонія, яка інюді може лише за 4–5 днів призвести до смерті хворого. Серцева недостатність також нерідко розвивається внаслідок ускладнень грипу.

Всі знають, що грип дуже легко передається від людини до людини повітряно-крапельним шляхом – коли хвора людина кашляє, чхає чи просто розмовляє. У зоні зараження перебувають усі в радіусі 2 метрів навколо хворого. Хвора людина, навіть із легкою формою грипу, становить небезпеку для оточуючих протягом усього періоду прояву симптомів – це, в середньому, 7 днів.

При появі перших симптомів грипу хвора людина обов'язково повинна залишатися вдома – щоб не провокувати ускладнення власної хвороби і не наражати інших людей на небезпеку, смертельну для деяких з них.

Такими симптомами є: підвищена температура тіла; біль у горлі; кашель; нежить; біль у м'язах. З будь-якими з цих симптомів краще викликати додому. Призначене лікарем симптоматичне лікування у домашніх умовах може бути достатнім для одужання. Якщо стан хворого не погіршується, необхідно продовжувати лікування вдома до повного зникнення симптомів. Якщо стан хворої людини погіршується, не зволікайте з госпіталізацією, адже тепер під загрозою – її життя. Викликайте «швидку» чи терміново звертайтеся безпосередньо до лікарні, якщо присутні наступні симптоми: сильна блідість або посиніння обличчя; утруднення дихання; висока температура тіла, що довго не знижується; багаторазове блювання та випороження; порушення свідомості – надмірна сонливість чи збудженість; болі у грудній клітці; домішки крові у мокроті; падіння артеріального тиску.

Вірус грипу небезпечний, але не всесильний. Можна легко уникнути зараження грипом навіть під час епідемії, якщо дотримуватись кількох простих речей. Навіть якщо ознак хвороби немає. Вони прості. Уникати скупчень людей – аби зменшити вірогідність контактів із хворими людьми, при тому що деякі з них є заразними навіть до появи очевидних симптомів. Особливо актуально під час сезону грипу та епідемій. Користуватися одноразовими масками при необхідності – щоб захистити себе чи оточуючих від зараження. Повноцінно харчуватися, висипатися, уникати перевтоми – для підвищення опірної здатності організму. Мати чисті руки – інфекція потрапляє в організм через рот, ніс та очі, яких ви час від часу торкаєтесь руками. Користуватися тільки одноразовими паперовими серветками і рушниками – як після миття рук, так і для того, щоб прикрити обличчя під час кашлю, а також при нежиті.

Усі засоби профілактики грипу мають особливе значення для людей, які належать до груп ризику. Для цих людей грип становить найбільшу небезпеку, а вчасна регулярна профілактика здатна врятувати життя. До груп ризику входять: діти до 5 років; вагітні жінки; люди віком від 65 років; люди з надмірною вагою; хворі на діабет; хворі на хронічні серцево-судинні захворювання; хворі на хронічні захворювання легень; люди з іншими важкими хронічними захворюваннями; люди, що перебувають на імунно-супресивній терапії. Крім того, існують професійні групи ризику: медичні працівники; педагоги, продавці, водії громадського транспорту.

Лікувати грип можна за допомогою:

- препаратів з доведеною активністю проти вірусу грипу – лише вони здатні вплинути на вірус грипу: припинити його розмноження в організмі. Вчасне використання противірусних препаратів за призначенням лікаря здатне скоротити період хвороби, полегшити її перебіг та запобігти розвитку ускладнень.

- препаратів, що пом'якшують симптоми, – вони не діють на вірус грипу, але полегшують стан хворого, пом'якшуючи симптоми – жар, нежить, біль у горлі, кашель, головний біль та біль у м'язах.

За умови легкого перебігу хвороби симптоматичне лікування у домашніх умовах може виявитися достатнім для повного одужання. Однак зловживати цими препаратами і застосовувати їх без призначення лікаря не слід: передозування може завдати серйозної шкоди організму. Народні засоби для пом'якшення симптомів та загальної підтримки організму – наприклад, розтирання горілкою, споживання цибулі з часником чи ехінацеї – неефективні проти грипу самостійно, але можуть використовуватись як допоміжні. Втім, зловживати ними також не слід. Важливо враховувати, що тимчасове пом'якшення чи відчуття відсутності симптомів не є ознакою одужання хворого: необхідно продовжувати утримання від контактів зі здоровими людьми та лікування – аж до постійної відсутності симптомів.

Дітям до 18 років та вагітним жінкам не рекомендовано вживати аспірин – подолати жар можна за допомогою парацетамолу.

Під час грипу необхідно пити багато рідини. Їжа повинна бути легкою і нежирною, однак примушувати хворого їсти не потрібно.

Т. Шишкіна, лікар-терапевт

Навколо нас

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЕ

15 лютого ми відзначатимемо Стрітєння Господне. Це свято входить своєю датою в християнський календар, як один з найзначніших пам'ятних днів, які відзначаються усім християнським співтовариством протягом майже двох тисячоліть і стоїть в одному ряду з такими важливими подіями, як Різдво Христове, Хрещення Господне, Великдень і т.д.

Священний обряд, що чиниться батьками немовляти, який став первістком чоловічої статі в кожній юдейській родині, котра шанує закон Божий, наказує його принесення до Святилища для вірного представлення перед Господом. Це відбувається також і в пам'ять про позбавлення від поразки Ізраїльських первістків в ніч виходу євреїв з Єгипту, а також переслідує своєю метою закінчення обряду остаточного очищення матері малюка.

За Писанням Діва Марія принесла до Єрусалимського храму двох молодих голубів. В храмі в ті дні служив один святий старець, на ім'я Симеон. У свій час він так забажав бачити обіцяного Богом месію, Ізбавителя Ізраїльського, що Господь Духом Святим передбачив йому, що він не побачить своєї смерті, доки не побачить Христа Господнього. Симеон був дуже похилого віку, але тоді в той день по натхненню він прийшов у храм. Більш детально це подія описана в Євангелії від Луки у другій главі з 25-го вірша.

Вперше свято Стрітєння Господнього в історичних документах згадується вже в IV столітті нашої ери. Це був день, який завершував цілий сорокаденний святковий цикл з дня Різдва Христового. У християнські календарі він увійшов й тому, що подія, яка згадується в цей день є не тільки знаковою, але й одною з ключових подій, які свідчать про високу місію, яку поклав Бог на Ісуса Христа.

За матеріалами інтернет-видань підготувала М. Гончар, студентка

Поговоримо відверто

Кохання загадкове, як небо

Що таке кохання? Цікаве запитання. Кожен трактує це почуття по-своєму. Кожному здається, що він правий... І дійсно таки, скільки людей – стільки думок. Але давайте серйозно замислюємося, що воно

таке, кохання? Особливо актуально це напередодні Дня Святого Валентина, Дня Закоханих. Саме це питання ми поставили нашим студентам факультету МЕСФ.

Владислав Оганян

Скажу коротко. Кохання – це модель Всесвіту. Всесвіт такий великий, що одному в ньому стає якось не по собі, адже у нескінченному просторі будь-які відстані однакові у своїй незначності. Саме тому кожний прагне знайти своє Кохання. Кохання – це енергія, яка рухає життям. Ко-

хання – це єдине почуття, що не залежить ні від чого. Кохання – це основа світу. Кохання – це бажання зробити кохану людину щасливою, здатність жертвувати заради коханого всім, у тому числі собою. Кохання – це вміння ставитися до коханої людини без керування нею й без використання її для своїх бажань. Кохання – це коли тобі нічого не потрібно від коханої людини. Кохання – це вміння прийняти кохану людину такою, якою вона є. Кохання – це здатність розуміти й пробачати. Кохання – це вміння віддавати й не брати. Кохання може довго терпіти, кохання не задрить, кохання не звеличується, не пишається, не бешкетує, не шукає свого, не дратується, не мислить зла, не радується неправді, а радується істині; все покриває, усьому вірить, усього сподівається, все переносить. Кохання – це пекуче бажання віддавати й віддати себе без залишку!

Яна Радько

Любов – це злиття двох начал: жіночого і чоловічого. Це почуття ми бережемо, як найдорожче, що у нас є. Кожен день це почуття росте, розвивається. Закохана людина наділяє улюбленого найкращими якостями, недоліки він просто не бачить. Ви ніколи не замислювалися, чому багато хто з нас закохуються в школі у своїх вчителів, ораторів, відомих людей. Ви ніби відкриваєте вікно у світ, повний секретів і таємниць. Любов для кожного своя, вона настільки різна і неповторна, що їй не можна дати

чіткого визначення. Любов – це те, що допомагає; це те, що змушує страждати; це те, що дарує неповторне і ні з чим незрівняне щастя... і часто не можна сказати що це за щастя, від чого, чому і звідки воно взялося... просто добре, тепло і радісно на душі і тобі більше нічого не треба і ти абсолютно щасливий.

Юлія Вінокурова

Від любові нічого не вимагаєш. Часом без неї не можна і вона потрібна тобі як повітря, а інюді ти хочеш, щоб вона пішла і ніколи більше не повертається, тому що той біль, який вона може заподіяти нестерпна, але ти нічого не можеш з собою вдіяти і готовий страждати заради тих нехай навіть і не хвилин, а секунд блаженства і щастя, яке відчуваєш здивувавши або згадавши образ коханої людини. У такі моменти не відчуваєш нічого абсолютно, ти неначе зливаєшся воедино з чимось неземним, ніжним, ласкавим і неповторно красивим... ти вже не людина, а щось інше, щось незрозуміле переповнює твоє тіло, твою душу і все єство... і щоб не сталося, але всі пережиті тобою страждання стоять цієї миті щастя і млости... і ти дякуєш Богові за те, що він дозволив випробувати тобі це неземне почуття. Що таке любов? Це незвичайне і сильне почуття, вона приходить майже до всіх людей у світі незалежно від віку, кольору шкіри, соціального стану. Кохання не піддається контролю розуму. Воно безмежне, як небо і як небо загадкове.

Записала О. Паляниця, студентка

«Вогонь Прометея»

Засновник: Дніпродзержинський державний технічний університет
Редактор І. М. Гольгер
Адреса редакції: 51918, м. Дніпродзержинськ,

вул. Дніпробудівська, 2. Телефон: 55-29-91
Реєстраційне свідоцтво ДП № 381 від 26.03.1997 р.
Друк офсетний. Умовних друкарських аркушів 0,5.

Тираж 200 прим. Замовлення № 01/16.
Адреса типографії: 51918, м. Дніпродзержинськ,
вул. Дніпробудівська, 2. Телефон: 55-12-03